

gøre med, at der blev rejst spørgsmål her i Tinget – intet! Jeg ved ikke, hvorfor hr. Thulesen Dahl altid tillægger sine medmennesker de allerlaveste motiver, men det kan være, hr. Thulesen Dahl har den tankegang. Det skal jeg så lade være usagt.

Til hr. Albrechtsen skal jeg svare, at hr. Albrechtsens spørgsmål kan man ikke svare meget entydigt på. Den begunstigende forvaltningsafgørelse, som er truffet i Fyns Statsamt, undersøger vi nu. Er den truffet på et forkert grundlag, giver det grundlag for at vurdere, om man kan tage statsborgerskabet tilbage, og det er det, vi er i gang med at undersøge i Justitsministeriet. Jeg vil i øvrigt ikke gå videre med hensyn til at sagsbehandle her i Tinget, men vi undersøger altså, om statsborgerskabet er givet på et fejlagtigt grundlag eller et ikke fuldt oplyst grundlag – ikke at jeg dermed vil sige, at Fyns Statsamt har truffet en forkert afgørelse, for de har ikke kendt den oplysning, som er kommet offentligt frem, nemlig at den pågældende var dømt til udvisning.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan berolige justitsministeren med, at Dansk Folkeparti altid har været og stadig er meget uenig i, at der skal kunne tildeles statsborgerskab via erklæringer.

Og så må jeg bare sige, at hvis det er regeringens udgangspunkt, der nu lægges for dagen, bliver vi jo hver gang, vi ser et lovforslag, hvor der er både fordele og ulemper, nødt til at stemme imod. Det synes jeg da er brandærgeligt, men det bliver jo konklusionen, hvis man skal tage en diskussion med justitsministeren på det grundlag, justitsministeren ønsker.

Så vidt jeg er orienteret, er statsborgerskabet til den pågældende, vi taler om, tildelt den 15. november i år, altså for ganske lang tid siden efterhånden. Jeg bliver nødt til at spørge justitsministeren: Nu vil man bruge tiden fra nu af og til engang i det nye år til at vurdere sagen, men man kan godt stille lovforslag her i Folketinget, man kan godt nå at lave om på reglerne inden jul. Hvorfor det? Hvorfor skal det tage så lang tid at vurdere, om man kan fratage den pågældende statsborgerskabet?

Spørgsmål 2: Mener justitsministeren, det generelt er således, at hvis der gives statsborgerskab ved erklæringer, som Justitsministeriet efterfølgende er uenige i, kan Justitsministeriet tage statsborgerskabet tilbage? Det synes jeg nemlig åbner nogle perspektiver.

Ole Donner (DF):

Det er næsten det samme spørgsmål, som hr. Kristian Thulesen Dahl stillede: Hvis der er tildelt et statsborgerskab, og det eventuelt er givet på et forkert grundlag, mener ministeren så, der overhovedet er en mulighed for at tage det tilbage?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Til hr. Thulesen Dahl: Vi fremsatte lovforslaget på helt traditionel vis her i Folketinget, og det var ikke et lovforslag med en hel masse sammenbragte ting. Det var et lovforslag om revision af indfødsretsloven, og det indeholdt bl.a. forslag om at nedsætte aldersgrænsen i erklæringsreglerne fra 21 år til 18 år.

Hr. Thulesen Dahl stemte for det, men hr. Thulesen Dahl kender jo godt arbejdsmetoden her i Folketinget. Hr. Thulesen Dahl kunne have stillet ændringsforslag til den pågældende paragraf, § 3, hvis hr. Thulesen Dahl havde ønsket det, men hr. Thulesen Dahl og hans parti stemte for erklæringsreglerne, og nu mener hr.

Thulesen Dahl ikke, det skulle have været sådan. Jeg driller ikke hr. Thulesen Dahl. Jeg siger bare, at sådan er det, og jeg er indstillet på i morgen at fremsætte lovforslag her i Tinget om at ændre reglerne, så de, der har begået kriminalitet og har fået en straf, ikke kan benytte sig af erklæringsreglerne.

Så spørger hr. Thulesen Dahl, hvorfor der ikke kan træffes afgørelse i den konkrete sag fra Fyns Statsamt inden jul. Her bliver jeg altså nødt til at sige, at jeg vil ikke overtræde forvaltningslovens bestemmelser. Hvis der skal laves om på den sag, hvis Justitsministeriet skal træffe en anden afgørelse i den konkrete, begunstigende forvaltningsafgørelse, som er truffet af Fyns Statsamt, skal den træffes på et ordentligt, juridisk holdbart og sikkert grundlag. Det vil også ske, når vi overholder forvaltningslovens almindelige bestemmelse om, at der er høringsret for den pågældende og eventuelt også hans advokat, inden der træffes en forvaltningsretlig afgørelse, der eventuelt går imod den afgørelse, som tidligere er truffet i Fyns Statsamt, fordi der er fremkommet nye oplysninger – bl.a. den oplysning, som ikke forelå for Fyns Statsamt, nemlig at den pågældende var dømt til udvisning.

Peter Skaarup (DF):

Jeg må nok lige gentage over for justitsministeren, at det var jo på grund af nogle stramminger,